

РЕШЕНИЕ

№ 708

гр. Добрич, 12.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дияна Петева

при участието на секретаря Криста Ст. Кирова
като разгледа докладваното от Дияна Петева Гражданско дело № 20233230100903 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.310, ал.1, т.1 от ГПК, вр. чл.357 и следв., вр. с чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ.

Образувано е по искова молба на М. С. Г. с ЕГН ***** от гр. Д., ул. „*****“, чрез процесуалния представител адв. М. Г., срещу „В. И К.“ АД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Д., бул. „****“ № ***, представлявано от изпълнителния директор Т. И. Г., с която са предявени следните обективно кумулативно съединени конститутивни искове: 1) Иск по чл.344, ал.1, т.1 от Кодекса на труда (КТ) - за признаване на извършеното със Заповед № **** г. на основание на чл.328, ал.1, т.2, предл. второ от КТ прекратяване на трудовото правоотношение, поради „съкращаване на щата“ за незаконно и неговата отмяна и 2) Иск по чл.344, ал.1, т.2 от Кодекса на труда - за възстановяване на предишната работа като „ю.“ в ответното дружество, както и за присъждането на направените по делото съдебно-деловодни разноски.

Сочи се в исковата молба, че ищецът М. С. Г. е работил при ответното дружество „В. И К. Д.“ АД на длъжността „ю.“ въз основа на сключен трудов договор №*** г. На *** г. трудовият му договор бил прекратен със заповед №

**** г. на основание чл.328, ал.1, т.4 от КТ – поради спиране на работата за повече от 15 работни дни. Прекратяването на трудовото му правоотношение на соченото основание било оспорено от ищеца с конститутивен иск за неговата отмяна и за възстановяването му на заеманата длъжност, във връзка с което било образувано и гр.д. № 806/2022 г. по описа на Районен съд Добрич, по което с влязло в сила решение № 395/10.05.2022 г. претенциите на ищеца били уважени. Изложено е, че в законоустановения двуседмичен срок по чл.345, ал.1 от КТ ищецът се явил на работното си място да изпълнява трудовите си задължения на длъжността, на която бил възстановен. Ищецът твърди, че на 10.02.2023 г. въз основа на заповед № *** г., издадена от изпълнителния директор на ответното дружество трудовото му правоотношение било прекратено повторно на основание чл.328, ал.1, т.2, предл. второ от КТ – поради съкращаване на щата. Сочи, че в периода от възстановяването до повторното прекратяване на трудовото му правоотношение изпълнявал трудови функции на длъжността „инспектор услуги”.

Твърдят се следните основания за незаконност на уволнението: съкращаването на щата не е реално, тъй като дейностите, изпълнявани от ищеца не са премахнати; изпълнителният директор на ответното дружество не е имал правомощия еднолично да взема решения за промяна в щата и структурата на дружеството; не са съкратени всички служители заемащи длъжността „ю.”; при наличие на длъжности със сходни функции на тези, за които е бил нает ищеца, работодателят е бил длъжен да извърши подбор, съгласно чл.329, ал.1 от КТ, което не е сторено; нарушена е разпоредбата на чл.8, ал.1 от КТ, работодателят на ищеца не е упражнил правата си добросъвестно, като скоро след уволнението на ищеца е обявил свободно работно място за длъжността „ю.”, която ищецът е заемал; Твърди се злоупотреба с права от страна на работодателя, който след възстановяването на ищеца на работа му е възлагал дейности извън длъжностната му характеристика и без връзка с трудовите му задължения като ю. – проверки на абонати за извършване на кражби на вода, повреди на водомерни устройства, неправилно отчитане на водомери и други.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК ответното дружество, чрез пълномощника си адв. Д. К., е депозирило отговор на исковата молба, с който изразява становище, че предявените искове са допустими, но неоснователни;

работодателят е спазил процедурата по прекратяването на трудовото правоотношение, съгл. чл.333 от КТ, отправено е било предизвестие до ищеца на основание чл.326, ал.2 от КТ; към датата на прекратяване на трудовия договор с М. Г. е било налице влязло в сила щатно разписание, утвърдено със Заповед № РД-03-4/25.01.2023 г., като съкращаването е извършено, въз основа на Протокол № 8 от заседание на СД на ответното дружество от 23.01.2023 г. за промяна в структурата му, съкратени са били 4 бр. длъжности „ю. в ЦУ“, 1 бр. – „г. ю. в ЦУ“ и 2 щ. бройки „ч. производствени помещения в ЦУ“, заповедта за прекратяване е била подписана от изпълнителния директор, който по целесъобразност е имал правомощията да определя числеността на персонала в дружеството, обезпечавайки оптимизиране на работните процеси, с цел: по-ефективно изпълнение на производствената програма; прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца е законосъобразно, заповедта съдържа всички задължителни реквизити и е надлежно връчена на ищеца; няма извършена пряка или непряка дискриминация. Настоява за отхвърлянето на исквете, като се прави възражение за прекомерност на претендирания от насрещната страна адвокатски хонорар и се претендира присъждане на сторените разноски.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез пълномощника си адв. М. Г., поддържа предявените иски, като сочи, че към 25.01.2023 г., когато новото длъжностно разписание, в което не фигурира нито една бройка за длъжността юрисконсулт, е прието и към датата на прекратяване на трудовото му правоотношение, има назначен на щат един юрисконсулт - Е. Т. независимо дали същата е в болничен и дали реално работи. Счита за недоказано как и колко бройки работодателят е искал да съкрати и колко е съкратил. В тази връзка твърди, че останалият на работа ю. е следвало да бъде включен в подбор, за който ответникът признава, че не е извършил. Твърди, че независимо от ползването на отпуск за временна неработоспособност останалият на работа ю. не е в категорията лица, изключени от преценката на работодателя по чл.329, ал.1 от КТ, като такива са единствено лицата по чл. 163 от КТ. С оглед събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на свидетеля М. Д., претендира да се приеме за установено, че в ответното дружество в процесния период е имало и други лица, изпълнявали сходна дейност, на тази на ищеца съгласно длъжностната му характеристика, които

също е следвало да бъдат включени в евентуално извършения от работодателя подбор. На тези основания моли за уважаване на предявените искове и за присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание ответното дружество, чрез пълномощника си адв. Д. К., поддържа изложеното в отговора досежно законосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца. Твърди, че по делото са представени писмени доказателства и от същите е видно, че решението за съкращаване на щата е взето от компетентен за това орган на дружеството, съгласно устава на ВиК, а именно Съвета на директорите, а самата преценка доколко е налице необходимост от съкращаването не подлежи на съдебен контрол. По отношение на останалия на работа юрисконсулт Е. Т., сочи, че тъй като същата е с о. заболяване и трайно отсъства от работа от може би август 2022 г. до настоящия момент, съгласно константната практика на ВКС няма как лицето да бъде включено в подбора, а дори и да беше съгласно чл.333, ал.1, т.3 от КТ се ползва с особена закрила при уволнение, която процедура ще бъде спазена след завръщането ѝ на работа. Моли за преценка на свидетелските показания на разпитаната М. Д. при условията на чл. 172 от ГПК. Счита, че са спазени императивните изисквания на закона във връзка с прекратяване трудовото правоотношение на ищеца, поради което моли за отхвърляне на предявените искове и присъждане на разноски.

Съдът въз основа на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и чл.344, ал.1, т.2 от КТ. Същите са процесуално допустими, доколкото исковата молба е подадена в деловодството на съда на 10.04.2023 г., в срока по чл. 358, ал.1, т.2 от КТ, съгласно данните за датата на връчване на оспорената Заповед № *****Г. на ищеца - на 10.02.2023 г.

Съобразно разпределението на доказателствената тежест в гражданския процес /чл. 154 ГПК/ работодателят следва да установи, че законосъобразно е упражнил субективното и преобразуващо право да прекрати трудовото правоотношение на ищеца. Спорно по делото е дали към датата на уволнението е налице реално съкращаване на всички щатни бройки за длъжността, заемана от ищеца. Спорно е също така дали след съкращаване

длъжността на ищеца, изпълняваните от същия преди уволнението трудови функции не продължават да се осъществяват от други служители на ответника. В този случай извършването на подбор от страна на работодателя се превръща в задължителен елемент от процедурата по законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение.

Безспорно установено по делото е наличието на трудово правоотношение на ищеца М. С. Г., заемал длъжността „ю.” в ответното дружество „В. И К. Д.“ АД към датата на прекратяването му, поради съкращаване на щата, видно от представения по делото трудов договор № ****Г., изменен с допълнителни споразумения от 03.02.2021 г. и от 30.09.2021 г. Не се спори и относно характера на прекратеното трудово правоотношение като безсрочно, а и същият се установява от съдържанието на посочените споразумения, тъй като в тях не са вписани конкретни обстоятелства, налагащи срочността на трудовия договор, на основание чл.68, ал.4, вр. ал. 5, вр. § 1, т.8 от ДР от КТ.

Установено по делото е, че на 10.02.2022 г. трудовият договор на ищеца е прекратен със заповед № *****Г. на основание чл.328, ал.1, т.4 от КТ – поради спиране на работата за повече от 15 работни дни, която е отменена като незаконосъобразна и уволнението е признато за незаконно с влязло в сила решение, постановено в производството по гр.д. № 806/2022 г. по описа на Районен съд – Добрич, с което ищецът е възстановен на заеманата от него длъжност. Видно от приобщената по делото заповед № РД-03-90/12.12.2022 г. на изп. директор на ответното дружество ищецът е възстановен на работа като юрисконсулт в юридическия отдел, считано от 12.12.2022 г. Съгласно заповед № *****Г. на изп. директор на дружеството - работодател, последният е възложил на А. П. А. – инспектор услуги в отдел Приходи и на ищеца М. С. Г. извършване на обстойна проверка на абонатите на „В. и к. Д.” АД по адреси в обл. Д., по време на която да се следи за нарушения, свързани с кражба на вода, неправилно отчитане и повреди във водомерните устройства, просрочени задължения и други нередности. Възложено по силата на посочената заповед на всеки от участниците в екипа е изготвянето на писмен доклад за констатираните нередности за деня. Предвидено е ежедневно началник на р-н Д. да връчва на екипа списък с адреси и абонати, които да бъдат проверени.

Изпълнението на посочените дейности от ищеца в периода от възстановяването му на длъжността „ю.” - 14.12.2022 г. до 10.02.2023 г. /момента на оспореното в рамките на настоящото производство прекратяване на трудовите му правоотношения с ответника/, се установява, от приобщените по делото възлагателни протоколи, издадени от името на работодателя, писмени доклади и констативни протоколи, съставени от ищеца. Видно от съдържанието на същите ищецът е извършвал основно проверки на показанията и изправността на водомери, както и за наличието на текущи и непогасени задължения на проверените абонати.

Видно от приложените по делото Протокол № 8 от заседание на Съвета на директорите на ответното дружество от 23.01.2023 г. и Заповед №***** г. на изпълнителния му директор са съкратени следните длъжности: 1 щатна бройка „г. ю.”, 4 щатни бройки „ю.” и две щатни бройки „ч. производствени помещения”. Със същата заповед е утвърдено и ново щатно разписание, приобщено по делото. По силата на заповед № **** г. трудовото правоотношение на ищеца, заемащ една от съкратените длъжности „ю.“ е прекратено, на основание чл.328, ал.1, т.2, предл.2 от КТ, считано от датата на връчване на заповедта – 10.02.2023 г.

По делото не се спори, а и ответникът изрично признава, че във връзка с извършеното съкращаване на щата на всички длъжности „ю.” не е извършил подбор, както и че трудовото му правоотношение с другия служител заемащ длъжността „ю.” – Е. Т. не е прекратено, тъй като лицето отсъства продължително от работа, поради болест. От приложените по делото болнични листове за временна неработоспособност, както и епикриза от болница „****”, И., се установява, че последната е с онкологично заболяване и е отсъствала от работа в периода 30.11.2022 г. – 04.04.2023 г.

Във връзка с представени от ищеца и приложени по делото разпечатки от електронната страница на Ј. за публикувана на 21.03.2023 г. обява за длъжността „ю.” при ответното дружество, събрани по делото са писмените и гласните показания на лицето качило обявата – П. П., специалист ТРЗ при „В. И К. Д.“ АД, както и е проведена съдебно-техническа експертиза, за установяване на обстоятелствата, при които е извършено качването на обявата. Съгласно писмените обяснения на П. П., както и изслушаните в открито съдебно заседание показания на същия, разпитан в качеството му на

свидетел, на 21.03.2023 г. е подал на сайта на J.bg отново вече изтекли обяви за следните длъжности: инспектор услуги; м. на б.; в.; ръководител и. л.; е., като при активирането на тези обяви, поради допуснатата техническа грешка, е активирал и обява за длъжността „ю.“, подадена за последно в J.bg на 03.11.2022 г. за периода до 01.12.2022 г. П. сочи, че при констатиране на грешката обявата е деактивирана и по нея не са предприемани никакви действия, тъй като всички щатни бройки за длъжността „ю.“ са били съкратени.

Съгласно заключението по проведената по делото съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, в периода след 10.02.2023 г. до април 2023 г. ответното дружество е публикувало изчерпателно изброени обяви за различни длъжности, сред които и за длъжността „ю.“, качена на сайта J.bg на 21.03.2023 г. в 16:26:57 ч. /след обявата за длъжността „е.“, качена на 21.03.2023 г. в 16:26:44 ч./, която е била активна до 13:13:05 ч. на 22.03.2023 г. В открито съдебно заседание вещото лице М. Н. сочи, че за изследвания период 10.02.2023 г. до края на април не е имало такава обява, а дали преди това е имало предходна обява за длъжността „ю.“ не може да каже.

Събрани по делото са гласни доказателства чрез разпита на свидетеля М. Г. Д., бивш служител в ответното дружество, които съдът преценява в съответствие с останалия събран делото доказателствен материал на основание чл. 172 от ГПК. От изложеното от свидетеля става ясно, че през м. декември 2022 г. е кандидатствала за работа при ответника за длъжността „ю.“ през сайта J.bg, тъй като притежава висше юридическо образование и правоспособност. След провеждане на интервю, в рамките на което ѝ е обяснено, че поради липсата на опит в юридическата професия, следва поетапно да се запознае с материалите и да бъде обучена, М. Д. е назначена на длъжността „З. р. за н. и.“, която е заемала в периода януари, февруари, а в началото на март трудовото правоотношение е прекратено по нейно желание. На въпроса в какво се е изразявала ежедневната ѝ дейност свидетелят Д. сочи, че е проучвала съдебна практика, изготвяла е искиви молби, отговори и жалби, по дела, по които ответното дружество е страна. Не е осъществявала процесуално представителство на дружеството в открити съдебни заседания. В периода, в който е заемала посочената длъжност, Д. е ползвала около двадесет календарни дни отпуск, поради временна неработоспособност с

оглед извършена операция на очите, като свидетелят сочи, че след 10.02.2023 г. е работила около пет-шест дни преди напускането ѝ в началото на месец март 2023 г. По отношение на ищеца, сочи, че не е наясно с извършваните от него дейности в ответното дружество, а по отношение на служителя В. П., твърди, че през времето, в което са работили заедно, последната е заемала същата длъжност като нея и се е занимавала с изпълнителни дейности – получаване на призовки, проверка на делата, кореспонденцията със съда, частните съдебните изпълнители. Както свидетелят Д., така и разпитаният в предходно съдебно заседание служител П. П., потвърждават, че в процесния период ответното дружество е ползвало услуги на външен адвокат, което се потвърждава и от приобщения по делото списък на заседанията по дела, по които ВиК гр. Д. е било страна за периода 14.12.2022 г. – 10.02.2023 г., видно от който процесуалното представителство на дружеството е било извършвано от адв. Д. К..

Събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност обосновават извод за основателност на предявените искове по следните съображения:

Основанието за уволнение по чл.328, ал.1, т.2, предл. второ от КТ - съкращаване на щата, е налице при реално премахване от щатното разписание на длъжността или на част от щатните бройки за нея, когато не само е премахната длъжността като щатна бройка, но и когато трудовата функция е престанала да съществува като съдържание на отделна длъжност. Когато се премахва длъжността като наименование, но се запазва трудовата ѝ функция в съществените ѝ права и задължения и като съдържание се прехвърлят на сходна длъжност, съкращаването е фиктивно, а уволнението на посоченото основание е незаконно.

В случая се твърди извършването на съкращаване на щата на всички щатни бройки за длъжността „ю.“ в ответното дружество по силата на взетото решение от Съвета на директорите, компетентен за това по силата на чл. 23, т.6 от Устава на дружеството. В същото време броят на съкратените 4 бр. длъжности (две от които незаети към датата на съкращаването), не е равен на броя на освободените такива, тъй като от заетите 2 бр. длъжности единствено трудовото правоотношение на ищеца е прекратено. Макар другият служител, назначен на длъжността ю. – Е. Т., да е била в продължителен болничен,

поради установеното онкологично заболяване, соченото обстоятелство не препятства правото на работодателя да ѝ връчи предизвестие по чл.328, ал.1, т.2 от КТ след предварителното разрешение на окръжната инспекция по труда на основание чл.333, ал.1, т.3 и т.4, вр. чл. 1, ал.1, т.3 от Наредба № 5 за болестите, при които работниците имат особена закрила по чл.333 от КТ. По делото не се установява, а и не се твърди инициране на сочената процедура, поради което следва да се приеме, че реално са съкратени три от съществуващите четири щ.бр. за длъжността "ю"... При това положение и доколкото не се касае за реално съкращаване на всички щатни бройки за длъжността „ю.“ работодателят е бил длъжен да извърши подбор между тези служители, които към момента на съкращаването са натоварени с трудовите задължения на заеманата от ищеца длъжност, което не е сторено. Настоящият състав възприема практиката, съгласно която лицата по чл.333, ал.1-4 от КТ не са изключени от задължителната преценка на работодателя при извършване на подбора.

Извън горното, съдът приема, че съкращаването на щата не е реално, тъй като от събраните по делото гласни доказателства се установява, че в процесния период преди второто уволнение на ищеца, в ответното дружество е работил служител - М. Д., който макар да е бил назначен на друга длъжност (.,з. р. н. и.), е изпълнявал типично юридически дейности, за които е имал нужното образование и правоспособност, /видно и от съдържанието на приобщения по делото трудов договор на лицето/. Касае се за изготвяне на искиви молби, жалби и отговори по дела, по които работодателят е бил страна, дейности до които ищецът, макар да е заемал длъжността „ю.“ към съответния момент, не е бил допуснат да извършва, тъй като след възстановяването му на работа след първото уволнение е бил натоварен с други несъвместими с длъжностната му характеристика функции, което се установява от събраните по делото писмени доказателства – възлагателни и констативни протоколи, писмени доклади, изотвени от ищеца.

За пълнота, дори да бъде възприета цитираната от ответника в отговора на исковата молба практика, съгласно която лицата, които отсъстват продължително от работа следва да бъдат изключени от подбора, то в него е следвало да се включи работещата в ответното дружество към датата на съкращаването на щата М. Д., тъй като същата е изпълнявала несъществено различаващи се дейности от тези, присъщи за длъжността „ю.“, а дали се е

явявала да осъществява процесуално представителство на работодателя в открити съдебни заседания по делата, по които същият е страна, не е определящо за сходството в дейностите, извършвани от нея и тези, които би следвало да изпълнява ищецът в качеството му на назначен и възстановен на длъжността ю. Впрочем, процесуалното представителство по дела следва да се разбира в широк смисъл – със и без явяване в открити заседания, тъй като няма пречка дейността на един субект да се обслужва правно от ю., и от външен адвокат, който да депозира книжа и да се явява по делата.

Поради лишаването на ищеца от възможността да изпълнява трудовите функции, присъщи за заеманата от него длъжност преди и след възстановяването му на работа, настоящият състав приема, че е налице нарушаване на изискванията за добросъвестност по чл.8, ал.1 от КТ при упражняване правото на работодателя да прекрати повторно трудовото правоотношение на ищеца, поради което и презумпцията по чл.8, ал.2 от КТ следва да се счита за оборена. Съдебният контрол за законност на уволнението включва и преценката дали трудовите права и задължения се осъществяват добросъвестно при релевиран в преклузивните срокове довод за злоупотреба с права, която е налице винаги когато преследваната от работодателя цел е със законово допустими средства да прекрати трудовото си правоотношение с конкретен служител. В настоящия случай, предвид данните за изпълнявана юридическа дейност в дружеството – работодател към момента на предприетото съкращаване на щата от служител, назначен на друга длъжност, вместо от назначения като ю. ищец следва да се приеме, че е налице превратно упражняване правото на работодателя да прекрати правоотношението си с него, а съкращаването на щата следва да се определи като фиктивно към момента на извършването му.

По изложените съображения предявеният иск за признаване на извършеното със Заповед № **** г. на основание на чл.328, ал.1, т.2, предл. второ от КТ прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца, поради „съкращаване на щата“, за незаконно и неговата отмяна е основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода от спора по главния иск, основателен се явява и обусловеният от него иск по чл.344, ал.1, т.2 от КТ за възстановяването на предишната работа на ищеца като “ю.” във „В. И К. Д.“ АД - гр. Д.

На основание на чл.38, ал.2, вр. с чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата във връзка с чл.7, ал.1, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адвокат М. Г. дължимото адвокатско възнаграждение в размер на 936 лева, формирано от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на определянето му – 780 лева, ведно с ДДС, съгласно § 2а от ДР на Наредбата.

На основание на чл.78, ал.6, вр. с чл.83, ал.3 във връзка с чл.83 ал.1 т.1 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на ДРС дължимата държавна такса в размер на 100 лева (по 50 лева за всеки от исквете по чл.344 ал.1 т.1 от Кодекса на труда и по чл.344 ал.1 т.2 от Кодекса на труда), както и заплатеното възнаграждение на вещото лице по проведената по делото съдебно-техническа експертиза от бюджета на Районен съд Добрич в размер на 351 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА извършеното със Заповед № *** г. на представляващия „В. И К. Д.“ АД - гр. Д. изп. директор Т. Г., с която М. С. Г., ЕГН *****, от гр. Д., ул. „****“ е освободен от работа на основание на чл.328, ал.1, т.2, предл.2 от Кодекса на труда поради „съкращаване на щата“, уволнение за незаконно и **ОТМЕНЯ** като незаконосъобразна посочената заповед, на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА М. С. Г., ЕГН ***** от гр. Д., ул. „***, на длъжността “ю.” във „В. И К. Д.“ АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. Д., бул. „****, представлявано от изпълнителния директор Т. Г., на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ.

ОСЪЖДА „В. И К. Д.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Д., бул. „***, представлявано от изпълнителния директор Т.Г., да заплати на адвокат М. Г. от гр. Д., ул. „****, адвокатско възнаграждение в размер на **936 (деветстотин тридесет и шест) лева**, на основание на чл.38, ал.2, вр. чл.38, ал.1, т.3 от ЗА.

ОСЪЖДА „В. И К. Д.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. Д., бул. „***, представлявано от изпълнителния директор Т. Г., да заплати по сметка на ДРС сумата от **100 (сто) лева**, представляваща дължимата държавна такса по гр. дело № 903/2023 г. по описа на ДРС, както и сумата от **351 (триста петдесет и един) лева**, представляваща изплатеното от бюджета на Районен съд Добрич възнаграждение на вещото лице по проведената съдебно-техническа експертиза по делото, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Добрич в двуседмичен срок от обявяването му, т.е. от 12.09.2023 г.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____